

14. august 2026

EM 2026/255

Jeg fremsætter hermed følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i forretningsorden for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan sikre, at ansatte på børnehjem opnår højere faglige kompetencer gennem uddannelse, efteruddannelse og tydeligere krav til arbejdsgiverne.

(Medlem af Inatsisartut Pipaluk Olsen, Demokraatit)

Børn og unge, der bor på børnehjem, er blandt de mest sårbare i vores samfund. Mange har oplevet svigt, utryghed og svære livsomstændigheder. Derfor har de brug for voksne, der ikke alene vil dem det godt, men som også har de rette faglige kompetencer til at hjælpe dem videre i livet.

Arbejdet på et børnehjem er krævende. Det handler om langt mere end almindelig omsorg. De ansatte skal kunne håndtere børn og unge med forskellige reaktioner, traumer, følelser og behov. De skal kunne skabe trygge rammer, forstå barnets adfærd og arbejde målrettet med udvikling, relationer og fremtid.

Demokraatit mener på den baggrund, at det er på tide, at vi hæver kompetenceniveauet på børnehjemmene. Mange ufaglærte ansatte gør uden tvivl en stor og vigtig indsats. Det skal anerkendes. Men når man arbejder med udsatte børn og unge, bør det være et klart politisk mål, at flere medarbejdere får en relevant socialpædagogisk uddannelse eller efteruddannelse. Det handler i bund og grund om at løfte kvaliteten omkring børnene.

Der findes allerede uddannelsesmuligheder gennem Perorsaanermik Ilinniarfik, og disse muligheder bør udnyttes langt mere målrettet. Det bør være lettere og mere oplagt for medarbejdere, der allerede arbejder på børnehjem, at påbegynde relevant uddannelse eller efteruddannelse uden at skulle forlade arbejdsmarkedet.

Demokraatit mener også, at arbejdsgiverne bør have et tydeligere ansvar. Hvis et børnehjem ansætter ufaglært personale, bør der være en plan for, hvordan medarbejderen kan opnå stærkere faglige kompetencer. Det er ikke rimeligt, at ansvaret alene placeres hos den enkelte medarbejder.

Der tales ofte om mangel på uddannet personale på socialområdet. Det er en reel udfordring. Men netop derfor bør vi både tiltrække nye fagpersoner og løfte de medarbejdere, der allerede er ansat. Det gælder både kvinder og mænd. Mange mænd arbejder på børnehjem, og de kan være vigtige rollemodeller for børnene og de unge. Derfor bør vi også sikre, at flere mænd på området får mulighed for at gennemføre en relevant uddannelse.

Børn og unge på børnehjem skal ikke mødes af tilfældigheder. De skal mødes af voksne med faglige

redskaber, pædagogisk forståelse og evnen til at skabe stabilitet i en hverdag, hvor mange børn allerede har oplevet alt for meget uro.

Vi har en moralsk og politisk forpligtelse til at sikre, at børn og unge på børnehjem får den bedst mulige støtte. Derfor bør Inatsisartut drøfte, hvordan vi kan skabe tydeligere krav, bedre uddannelsesveje og højere faglighed på området.

Jeg ønsker derfor, at Inatsisartut og Naalakkersuisut forholder sig til følgende spørgsmål:

- Hvordan kan vi sikre, at flere ansatte på børnehjem får en relevant socialpædagogisk uddannelse eller efteruddannelse?
- Bør arbejdsgivere på børnehjem forpligtes til at udarbejde uddannelsesplaner for ufaglærte medarbejdere?
- Hvordan kan mulighederne gennem Perorsaanermik Ilinniartfik udnyttes bedre for ansatte, der allerede arbejder på børnehjem?
- Hvordan kan vi fastholde og opkvalificere både kvinder og mænd på børnehjemmene, så børn og unge mødes af stabile voksne med stærkere faglige kompetencer?

Det her handler grundlæggende om kvaliteten i den omsorg, vi som samfund giver til nogle af vores mest sårbare børn og unge. De har krav på voksne, der både har hjertet på rette sted og de faglige redskaber til at hjælpe dem godt videre.

Jeg ser frem til at høre, hvad de øvrige partier og Naalakkersuisut mener om dette vigtige emne.